

Прокинутися на Шібуї

КУПИТИ

Коли сімнадцятирічна Яна потрапляє в Токіо, місто своєї мрії, вона хоче залишитися тут назавжди. Але зовсім скоро дівчина переконується в тому, до яких жахливих наслідків може призвести таке бажання. Одна частина героїні через містичне розділення ніби застрягає у зачарованому колі й опиняється замкненою в Шібуї — гамірному районі Токіо, центрі японської поп-культури з безліччю торгових центрів та розважальних закладів, відомому своїм нічним життям.

Поки молодша версія Яни блукає містом, потрапляє в дивні ситуації та шукає шлях, як повернутися додому, двадцятичотирирічна Яна вивчає японістику в Празі, відчайдушно мріє потрапити до Японії та разом із диваком-докторантом намагається перекласти японський твір. Доля його автора, загадкового й маловідомого письменника Кійомару Кавашіти, матиме більший вплив на розвиток подій, ніж Яна навіть могла собі уявити...

Ігорю, татові та Аделі

1

Мені абсолютно не цікаво проводити час із дівчатами. Їхні теревені — повна нудьга. Мені реально байдуже, який у неї пес, які ніжні глибокі очі в її бойфренда, і справді начхати, що в косметичних магазинах з'явився американський бальзам для губ у круглястих баночках.

Дівчата обговорюють по колу одне й те саме. Що в гімназії, що в універі — однаковий треш. У дівчат існує потреба вразити інших своєю винятковістю, і через це вони постійно випендрюються одна перед одною. Так, ніби життя — одне велике змагання. Конкурс краси й інтелігентності, де відбуваються постійні батли на кшталт: хто краще провів вечір, хто більше подобається хлопцям і з ким вони хочуть зустрічатися.

Крістіна у багатьох моментах така сама. Та оскільки ми знайомі ще з гімназії, вона стала однією з небагатьох дівчат, з якими я могла комунікувати. У неї рожеве волосся, а у вільний час Крістіна активно відстоювала рух, котрий намагається довести, що танець на пілоні — шляхетний вид спорту. Поряд із цим вона займалася винайденням ліків від раку. Більшість часу Крістіна просиджувала в лабораторії над своїми дослідженнями, котрі тримала у великій таємниці. То немає чого дивуватись, коли щовечора вона робить викрутаси на пілоні догори дригом.

Крістіна — досить екстравагантна дівчина. Хлопцям вона подобається, але її різкість та інтелект через деякий час врешті відлякують залицяльників. Ніхто реально не очікує, що дівчина з рожевим волоссям замість вечорами переглядати фільми зі своїм хлопцем обирає розв'язувати

хімічні рівняння. Інколи я запитую себе: «Чому вона не може знайти собі нікого нормального?». Найімовірніше, вона сама навіть не уявляє, яким має бути той «нормальний». У цьому частково винен її тато, котрий звалив на Шрі-Ланку, коли їй було п'ятнадцять. Крістіні в перехідному віці тоді реально не вистачало нормального чоловічого прикладу.

Тато Крістіни став буддистським монахом на Шрі-Ланці, а це далеко не ідеальний приклад маскулінності для дівчини в пубертаті. Іноді він з'являється в її снах, коли хоче попросити про якусь послугу чи привітати з днем народження. Мобільного зв'язку з ним немає. Крістіна, звичайно, дуже злиться на свого старого. Це, звісно, краще, ніж якби він після розлучення скоїв самогубство. Проте вона все одно була ображена на нього. У формулярі на отримання стипендії чи в якихось інших документах у рядку про місце роботи батька вона з важкістю пише: «Буддистський монах».

2

Коли Прагою прогулюються так звані кришнаїти, Крістіна з відразою переходить на другий бік вулиці. Найбільше її бісить, коли якийсь самозванець у жовтому халаті на площі Республіки чи на Іпаку намагається втулити псевдонаукові книжки про кармічні цикли та інші дурощі.

— Дівчино, — звертається він до неї. — Ви схожі на людину з відкритими думками.

Крістіна зупиняється на хвилину й проколює його ненависним поглядом. Проте чоловіка це не зупиняє і він далі силує її купити книжку.

— Ви знаєте, що таке карма?

— Так, у мене стоїть одна у ванній кімнаті, — відрізає Крістіна й намагається утекти. Проте монах пришвидшує крок: «Я б з радістю розповів дещо про ваше життя. Не тільки про сучасне, а й про попередні та про майбутні. Вас це точно зацікавить. Тут є така книга...».

— Мене не цікавить, я вже достатньо про все це знаю.

— Але ж це про життя...

Крістіна ледь не вибухає і просто спопеляє чоловіка поглядом.

— Послухайте, мене це дійсно не цікавить.

— Але мало б цікавити!

Тепер Крістіна по-справжньому злиться.

— Слухайте сюди, невдахо! Мій батько — справжній монах у монастирі Ведува у Коггалі на півдні Шрі-Ланки! Якщо вам це, звісно, про щось говорить. І коли я захочу дізнатися більше про свою карму, то спитаю в нього!

Чоловік замовкає — такого він точно не очікував.

— Але в цій книзі...

— Мене не цікавлять ваші книжки! Якщо хочете їх комусь продати, відправте краще моєму батькові на Шрі-Ланку. Він, можливо, їх перегляне.

Чоловік мовчить.

— Проте я сумніваюся, що батько буде мати на це час, адже він постійно медитує. Якщо ви монах, то також мали б! І викиньте ці навушники від «айфона», що бовтаються у вас на пузі. Чоловік опускає очі, принішкло сховавши книжку за спиною.

— Ну що ж, із Богом, з Буддою! — прошипіла Крістіна й пішла геть. Монах залишився стояти перед KFC, нагадуючи сам собі набридливу комаху, якою він, можливо, був у минулому житті.

3

Ніяк не зрозумію, що змусило тата Крістіни покинути сім'ю. Він, звичайно, пояснював це тим, що подався на пошуки свого внутрішнього «я». Насправді ж він утік від відповідальності, яка навалилася на нього після банкрутства його фірми. Коли Крістіна була малою, її сім'я жила в достатку. На околиці Праги вони побудували будинок, а на подвір'ї зробили басейн з підігрівом. Тато купив їм великого пса, плазмовий телик і оплачував купу гуртків. Потім прийшла криза і його фірма збанкрутувала. До буденного вихору додалися сварки з дружиною і важкий перехідний вік Крістіни. Замість кинути проблемам виклик, її тато одного ранку спакував речі й звалив на Шрі-Ланку. Борги він передав дружині і відтоді, вже очищений від проблем простого смертного, медитує собі запертий у монастирі. Мама

Крістіні після розлучення подалася в езотерику. Вона просто не могла дозволити собі піти в монастир, залишивши двох підлітків напризволяще. Повикидавши з гаража чоловіка все, що могло нагадувати про нього, вона влаштувала там езотеричний кабінет, котрий Крістіна називала «віщувальнею». На полицях були розкладені свічки й лікувальне каміння, наповнені енергією. Над входом висів ловець снів, повсюди курилися ароматичні палички. Мати заснувала езотеричну групу «Венера». До неї вона затигнула своїх сусідок, яким на картах віщувала їхнє майбутнє. У вільний час вона складала гороскопи та вчилася працювати з енергіями. Крістіна підозрювала, що мати дистанційно намагається порушити своєму колишньому спокійну медитацію на Шрі-Ланці.

— Була б моя воля, я би позачиняла всі ті езотеричні магазини та чайні, заборонила би продавати та друкувати всі релігійні книжки або взагалі спалила б їх! — випалоє Крістіна щоразу, коли зачіпається ця тема.

— Це все тільки отупляє людей, пропонуючи їм найбанальніші рішення, типу: обійми дерево — і тобі відразу стане краще, або: прочитай про життя Будди — і миттю зрозумієш, як бути далі... Це ні до чого доброго не приводить. Я теж якось, коли мені було сімнадцять, під впливом мами пішла на сеанс рейкі. Знаєш, що це таке?

— Типу, якась методика лікувальної енергії з Японії, так?

— Так, легенда розповідає, що якийсь паломник дорогою до священної гори побачив три чуда, ну і бла-бла-бла... Так він відкрив лікувальну життєву енергію під назвою рейкі. Той курс, на який я ходила, вела одна пані Новакова у своїй квартирі панельного будинку. Це були реально містичні враження. Ти би бачила тих лузерів, що поприходили туди: збанкрутілий підприємець, домогосподарка з чотирма дітьми, продавчиня з кіоску і ми з мамою. Всі очікували, що після обряду ініціації життя дивом налагодиться і в кожного відразу з'являться здібності ясновидіння. Для обрядів пані Новакова мала відведену цілу кімнату, котра трохи нагадувала мамину віщувальню. На одній стіні висів образ Ісуса, на другій — Будди, а на третій — якийсь африканський божок. Ми мали сісти під тією стіною, яка була нам духовно ближчою. Потім, сидячи з заплющеними очима, пані

Новакова дудніла на нас з якогось рогу, котрий нібито наповнює життєдайною енергією.

— І що, ти реально відтоді маєш здібності ясновидіння?

— Відтоді я зрозуміла лишень, наскільки це все отупляє людей.

— От бачиш, принаймні для чогось тобі це згодилося.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ